

İşan bu faşizan rejimden kurtulmanın öncelikli ve en temel görev olduğunu her adımda hatırlaması ve ona göre hareket etmesi gerekiyor.

Değiştirme iddiasında bulunan bizlerin ihtiyacı, asgari müştereklerde doğru siyaset zemininde kendi gibi olmayan, kendi gibi düşünmeyenlerle diyalog kurup hep birlikte yol almaktır; bunun dilini ve tarzını oluşturmalıyız.

Amacımız, siyasetin merkezlerinde yapılan tartışmaları yerellere indirmek, toplumun bütün kesimleriyle birlikte ortak yaşamı inşa edecek bir sürecin örgütlenmesine dönük çabalar için ortak bir zemin oluşturmak olmalı. Kendimizi dahil ederek ifade etmek istersek artık çok söz üreterek değil ürettiklerimizi hep birlikte hayata geçirerek umudu büyütebileceğimizi görmemiz gerekiyor.

Birlikte Değiştireceğiz. Çünkü dünyada ve ülkemizde yaşanan ağır çoklu krizler karşısında bir o kadar da ağır sorumluluklarımız ve imkanlarımız var. Karşı karşıya olduğumuz sorumlulukları unutmadan, kendimize sorumluluklarımızı tekrar tekrar hatırlatarak ve ortak toplumsal bilince çıkararak birlikte hareket etmek, umudu örmek zorundayız.

Farklılıklarımızı bilerek, lakin birlikte durmadan bu ceberut, faşizan, her an kötülük üreten rejimi değiştiremeyeceğimizin bilinci ile hareket etmeden başaramayacağımızı da bilmemiz gerekiyor.

Yeşil Sol Parti olarak biz, ne kadar gücümüz yeterse bunun için elimizden geleni yapmaya çalışıyoruz. Biz önümüzdeki dönemde üç aşamalı temel hedefe odaklanmamız gerektiğini düşünüyoruz. Seçimler her şey değil, ama şu anda en önemli değişim aracı olarak karşımızda duruyor. O nedenle yapacağımız stratejik planlamayı; birincisi seçimlere kadar, ikincisi seçimler sırasında, üçüncüsü de seçimler sonrasındaki yapacaklarımız üzerine kurmalıyız.

Bu koşullarda mevcut rejimin durdurulması ve bu iktidarın gönderilmesi için ne kadar olabilirse o kadar seçim sürecini iyi değerlen-

dirme, mevcut rejimi değiştirmek için toplumun siyasallaşması, siyasetin toplumsallaşmasını sağlamamız gerekiyor.

Seçim hazırlığı ve güvenliği için müzakere ve iş birliğine iktidarın değişmesini isteyen herkes ile temasa zorunlu ihtiyaç var.

Gönderilme süreci aynı zamanda güçlü özgürlük ve demokrasi talebinin örgütlendiği bir süreci içermesi gerekiyor. Gönderildikten sonrası bu taleplerin karşılanması “Yerel, Sosyal, Gerçekten Demokratik Cumhuriyet”in inşası için yüz yıllık tarihimizde yaşadıklarımızın bir daha yaşanmaması için her alanda güçlü Demokrasi İttifakı’nın kurulması ve eşit demokratik bir sürecin hayata geçirilmesi gerekiyor.

İstersek başarabiliriz bunu: 7 Haziran’da ve yerel seçimlerde İstanbul başta olmak üzere birçok yerel yönetimlerde başarabileceğimizi gördük.

Her şeye rağmen toplumsal umut ve iyimserliğin var olduğunu, yeter ki birlikte ama mutlaka birlikte olursak değiştireceğimize inanarak yapmamız, yaşamamız gerekiyor.

Birlikte yol alabilir, “birlikte değiştirebilir” ve birlikte yeni “Sosyal, Yerel, Demokratik Cumhuriyet”i inşa edebiliriz.

Rekabetçi siyaset anlayışıyla değil, farklılıklarımızı bilerek, çoğulcu, çok kültürlü siyaset anlayışını kabul ederek ve bunu içselleştirerek başarabiliriz.

Yeşil Sol Parti olarak İzmir’de başlayıp İstanbul ve Mersin’de devam eden Demokrasi İttifakı buluşmalarının ve Adana’da bizim de parçası olduğumuz Çukurova Demokrasi Konferansı’nın bu yolculuğa katkısı olmasını istiyoruz. Kimin yaptığından bağımsız olarak bu, hepimizin ortak sorunu, ortak geleceğidir. O nedenle yapılan her çalışmanın kıymetli olduğunu düşünüyoruz ve içinde olmaya, parçası olmaya çalışıyoruz.

O nedenle bir kez daha ifade ediyor ve inanıyoruz ki;

Birlikte Değiştireceğiz, Birlikte Başaracağız!

LGBTİ+’lar var, varız, buradayız

“İstanbul Üniversitesi öğrencileri Onur Haftası kapsamında piknik yapmak isteyince AKP’li, MHP’li ve İslamcı gruplar tarafından hedef gösterildi. Öğrenciler gerici bir grupun saldırısıyla karşılaştı, etkinlik iptal edildi” (18 Haziran 2022, Birgün). “İstanbul’da bugünden başlamak üzere 26 Haziran’a kadar devam edecek 30. LG-BTİ+ Onur Haftası etkinlikleri Kadıköy ve Beyoğlu Kaymakamlığı tarafından yasaklandı” (20 Haziran 2022, Cumhuriyet). “İzmir Valiliği, 26 Haziran Pazar günü “Onur Haftası” kapsamında yapılacak tüm etkinlikleri ve yürüyüşü yasakladı” (24 Haziran 2022, Gazete Duvar). “Eskişehir Valiliği genel ahlaka karşı bir tutum gösterdiği gerekçesiyle ‘Onur Haftası’ kapsamında yapılacak etkinliklere 15 gün yasak getirdi” (24 Haziran 2022, halktv.com.tr). “Datça LG-BTİ+ Onur Haftası kapsamında dün (20 Haziran) yapılmak istenen etkinliğe polis saldırdı. Datça’da ilk defa düzenlenecek olan Onur Haftası mesnetsiz gerekçelerle yasaklandı. Benim Çocuğum film gösterimi İlçe Emniyet Müdürlüğü’nün başvurusu üzerine Kaymakamlık oluru ile yasaklandı” (21 Haziran 2022, Datça Demokrasi Platformu’nun basın açıklamasından).

Yukarıdaki satırları okurken dahi bunaldınız, tıkandınız, yorulduunuz, öyle değil mi?

Yöneten birey sapık ilan eder; fetihçi birey tehdit eder; vali, bireye “yasak kardeşim” der; öbür yandan akıl, cis-hetero birey karar verici ses tonuyla “Türkiye henüz buna hazır değil” buyurur; sosyalist birey racon keser, devrimci bilinç ve öznellik dersi verir. Ev sahibi birey, baba birey, rektör birey, patron birey; bu liste say say bitmez.

Gelin görün ki sağdan sola üstten alta ortalığı cinsiyetçilik, homofobi, transfobi, ırkçılık, üstencilik zehriyle donatanlara rağmen yıllardır inatla, ısrarla direnen LG-BTİ+’lar var, varız, buradayız. Başta yöneten bireyler olmak üzere tüm fobiklere dert olsun.

30. yılında İstanbul LG-BTİ+ Onur Haftası’nın teması tam da yaşadıklarımız ve bizi bekleyen güçlükler karşısında zaruri konumumuzu isabetle işaretliyor: Direniş - Berxwedan. 2015’ten bu yana LG-BTİ+ Onur Haftası etkinlikleri ve Onur Yürüyüşü hukuksuz gerekçelerle yasaklanmaya çalışılıyor. Küresel olarak yükselen otoriterleşme dalgası ve demokratik gerileme süreci içerisinde güzide yerini alan Türkiye zorlu badirelerle biriktirdiği demokratik kazanımlarını hızla heba ettiği bir girdabın içerisinde sürüklenmekte. 2013 Gezi Direnişi

ile birlikte eşitlik, özgürlük, demokrasi mücadelesini yeni bir aşamaya taşıyan toplumsal hareketlerin öne çıkan aktörlerinden biri olarak LGBTİ+ hareketi de 2015 sonrasında Türkiye’de arzulan, derinleştirilmek istenen yeni otoriter yönelimi rahatsız ediyor. Bu sistematik rahatsız oluşu anlamaya çalışırken bana kalırsa LGBTİ+ hareketinin pratik ettiği ve bir yandan muhalif bütün aktörlere önerdiği kesişimsel adalet ve onurlu eşitlik mücadelesi perspektifine özenle yaklaşmak gerek. Bu yılın yasaklanan İstanbul Onur Haftası etkinliklerinin çerçevelerine kısaca bir göz attığımızda da mücadelenin bu kesişimsel karakteri kendini belirgin biçimde gözler önüne seriyor: şiddetsiz örgütlenme; HIV’le yaşayan LGBTİ+’lar anlatıyor; Bi+lar direniyor; halk sağlığı perspektifinden seks işçilerinin sağlık haklarına erişimi; feminist, kuir perspektiften hayvan özgürlüğü mücadelesi; LGBTİ+’ların kentsel barınma hakkı ve yerelde çözüm arayışları; siyasal katılım; barışı yeşertmek; translarla eşitlenmek; ırkçılık, mülteci

karşıtlığı ve LGBTİ+ düşmanlığı; LGBTİ+ mahpuslar...

Direnışı önerken kesişimsel politikanın çok katmanlı portrelerine güçlü fırça darbeleri bırakabilmek; direnirken birbiriyle konuşmayı, tartışmayı, deneyimlerini görünür ve anlaşılır kılmayı, ortak gelecek ufkunu ve potansiyellerini birlikte açmayı denemek ve başarabilmek bugünlerde daha bir kıymetli.

İstanbul LGBTİ+ Onur Haftası Komitesi’nin açıklamasında da belirtildiği gibi direnişi, dayanışmayı, eşit ve onurlu yurttaşlık hakkımız için mücadelemizi zamana bırakmıyoruz. Yasak, tehdit, baskı bize vız gelir.

İstanbul Onur Haftası etkinlik programı: <https://drive.google.com/file/d/1iAQCRmQRsB6eM4YM7P69IBO09HbvMAw0/view>

Çukurova Demokrasi Konferansı

Ayşegül Devocioğlu (*)

Çukurova Demokrasi Konferansı 4 Haziran Cumartesi günü Adana Seyhan Belediyesi, Yaşar Kemal Kültür Merkezi’nde bölgedeki demokrasi güçlerinin geniş katılımıyla gerçekleşti. Hem temsil hem katılım açısından bu yoğun ilgi demokrasi güçlerinin önümüzdeki dönem ortak demokratik hedefler etrafında mücadelesine büyük bir ihtiyaç olduğunu işaretliydi.

Haziran 2021’de İstanbul’da ülkenin önde gelen sanatçı ve aydınlarının çağrısı ve 200’ü aşkın demokratik kurumun katılımıyla “Ekme, Özgürlük, Adalet” başlığıyla gerçekleşen Demokrasi Konferansı’ndan sonra bölgelerde demokrasi güçlerinin birlikte hareket edeceği zeminleri yaratmak, bölgelerin de özgün sorunlarını öne çıkarmak için demokrasi konferansları düzenlenmesi kararı alınmıştı.

İstanbul’da yapılan konferans, mücadele dinamiklerinin en geniş katılımıyla oluşturulan 21 alandan ülkeyi yeniden inşa perspektifiyle çözüm önerilerinin ortaya konulmasıyla gerçekleşmişti. Ortaya çıkan yalnızca alanda mücadele edenlerin ortaklaşmasıyla oluşan bir demokrasi programı değil, konferansın hazırlık çalışmaları sırasında ortaya konan birlikte hareket etme deneyimiydi.

Çukurova Konferansı bu perspektifle çalışmalarına başladı. Hazırlık çalışmaları sonrasında bölgenin özgün yapısına uygun yeni bir çalışma biçimi hayata geçirildi. En geniş temsil ve katılım ilkesi mücadele alanlarında örgütlü kurumların uzun mücadele deneyimlerinden süzülün tebliğlerin konferansta sunulmasıyla gerçekleşti.

Çukurova Konferansı farklı bir siyasal süreçte gerçekleşti. Sonuç bildirgesinde de ifade edildiği gibi CHP İstanbul İl Başkanı Canan Kaftancıoğlu’na konulan siyasi yasak, ülkenin en kitlesel doğrudan demokrasi deneyimi olan Gezi Direnişi’ne verilen ağır cezalar, meclisin üçüncü büyük partisi HDP’nin kapatılmak istenmesi, sınır ötesi operasyon hazırlıkları seçim sürecinin adeta bir savaş süreci gibi geçeceğini gösteriyordu.

Bu anlayışla konferans, demokrasi güçlerinin en geniş birliğini sağlamak, birlikte hareket etme zeminlerini güçlendirmek, tabana yayılan bir mücadele ortaklığının, her alanda yıkıma uğramış ülkenin yeniden inşası için halkın kurucu iradesini ortaya çıkartmanın yolunu açmak hedefini taşıyordu.

Konferansın açış konuşması Adana Büyükşehir Belediye Başkanı Zeydan Karalar tarafından gerçekleştirildi. Ardından yine açış konuşması için İnsan Hakları Derneği Onursal Başkanı Akın Birdal söz aldı. Pir Sultan Abdal Derneği Genel Başkanı Musa Erçe’nin konuşmasının ardından KESK Eşbaşkanı Mehmet Bozgeyik, ar-

dından Adana Barosu Başkanı, Adana Tabipler Odası Başkanı, Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı, TMMOB il koordinasyonu temsilcisi, İnsan Hakları Derneği Başkanı’nın konuşmalarının yanı sıra yerel yönetim, kadın, LGBTİ+, ekoloji ve mülteciler alanında sunumlar gerçekleştirildi. Bu sunumlarda bölgenin özgün sorunları da ortaya kondu.

Konferanstan sonra çıkan sonuç bildirgesinde yargının bağımsızlığına, hukukun üstünlüğüne, erkek ayrımlığına vurgu yapılarak iklim yıkımı, toplumsal cinsiyet eşitliği, LGBTİ+ bireylere yönelik şiddetin önlenmesi, mülteci haklarının güvenceye alınması, kamu kaynaklarını tüketen ve Kürt sorununda çözümsüzlüğe yol açan savaş politikalarına son verilmesi, kalıcı barış için adımlar atılması, emek haklarının ve gelir adaletinin sağlanması, yerel yönetimlerin idari ve mali yetkilerinin artırılması, kayyım politikalarına son verilmesi, örgütlenme, ifade özgürlüklerinin, sendikal hak ve özgürlüklerin evrensel standartlarda sağlanması, halkın her düzeyde yönetime ve denetime katılacağı mekanizmaların yaratılması, temel hak olan eğitim ve sağlığın parasız, nitelikli, bilimsel hale getirilmesi, eşit yurttaşlık, Diyanet İşleri Başkanlığı’nın kapatılması, zorunlu din derslerine son verilmesi, gıda egemenliğinin sağlanması ve tarımda büyük girdi tekellerine bağımlılığa son verilmesi, halkın beslenme, barınma, ulaşım, iletişim gibi temel ihtiyaçlarının piyasanın egemenliğinden çıkarılması, KHK’ların sonuçlarıyla birlikte iptal edilmesi, hapishanelerdeki insanlık dışı uygulamaların son bulması, engelsiz bir yaşamın inşa edilmesi gibi pek çok başlık altında talepler ve çözüm önerileri dile getirildi.

Konferans, demokrasi güçlerine yapılan ortak mücadele çağrısıyla son buldu.

(*) Demokrasi İçin Birlik Koordinasyonu üyesi

KHK'LI Platformları Birliği'nin Ankara ziyareti

Özlem Doğan (*)

Yıllar sonra 5-6 Ekim 2019'da alınmadığımız Ankara'ya hem de meclise yine HDP'nin davetlisi olarak girmek, tarifi imkansız bir mutluluk kaynağı olmuştur bizler için. Herhangi bir aşamasında "terörist" muamelesi görmeden meclise girebilmiş olmamız, geldiğimiz noktanın önemini hissettirdi. HDP'nin grup toplantısıyla başlayan meclis güncemizde salona girdiğimizde bizim gelmemiz hasebiyle KHK'lı vekillerin oturumu yönetiyor olması çok güzel bir jestti. Eşgenel başkan Mithat Sancar'ın bizleri selamlayan ve yaşadığımız hukuksuzlukları dile getiren konuşmasının ardından vekillerle birlikte yemek salonuna geçtik. Bizlere içten ve kibar bir şekilde rehberlik eden HDP vekillerinin söz ve beden dilinde bir an olsun bile samimiysizlik hissetmedim. Sanki çok özel misafirlerini ağırlar gibiydi tavırları. Eskiyle bir hesaplaşma ya da "ama siz de" diye başlayan herhangi bir söz ve ima olmadığı gibi farklı fikirlerin belki de ülke tarihinde ilk kez aynı dertle mücadelede ortak hareket edebiliyor olmanın şuru ve dahası mutluluğu vardı herkeste. Tüm KHK'lularla tek tek ilgilenen vekillerin eşliğinde yenilen yemekten sonra Meral Danış Beştaş ve diğer vekillerin katıldığı toplantıda yaşanan hukuksuzluklar ve hak ihlalleri ile çözüm önerileri konuşuldu. HDP grubu ile en üst düzeyde görüşülmesi bizim için önemli bir milattır.

Sonrasında normalde planlarımızda olmayan, fakat yapılan onlarca toplantı ardından nezaketen görmeden geçemeyeceğimiz CHP heyetiyle buluştuk. Bu görüşmelerde daha önceden hiç bir araya gelmediğimiz İbrahim Kaboğlu yaptığı akademik çalışmalardan uzun uzun bahsetti. Seçimler sonrasında ülkenin içinde bulunduğu hukuksuzluk batağından çıkması için yol haritaları hazırladığını bizlere anlattı. CHP ekibinin her zamanki gibi olumsuz bir söylemleri olmadı. Birkaç endişemize açıklık getirdiler. Yeniden yargılanma sürecinin son derece kısa olacağına vurgu yaptılar. Takipsizlik ve beraat alanların dışında olan ceza alan çoğunluğun endişeleri konusunu dile getirdik. Hukuki olarak sonuna kadar mücadele edebileceklerinin altını çizdiler.

Ardından TİP buluşması gerçekleşti. İsmi çokça duyduğum Sera Kadıgil'in toplantı öncesinde salona gelmesi ve herkes-

le tokalaşıp selamlaşması ve bunu yaparken gösterdiği tavır çok samimiydi. Tipik siyasetçiler gibi çokça konuşmayı tercih etmedi, ama ifade edilen her şeyi not aldı. İsmi duyduğum anda tedirginlik, heyecan ve birçok karmaşık duygular yaşadığım Ahmet Şık, 150 bin KHK'lının bu mücadeleye katması halinde her siyasi partinin KHK'luları muhatap alacağını çok samimi duygularla ifade etti.

Biz CHP ve TİP buluşmalarını yaparken 2 arkadaşımız İYİ Parti genel başkan yardımcısı Bahadır Erdem ile görüştük. Kurumsal olarak bu düzeydeki ilk görüşmemizin beklenilenden daha sıcak olduğunu ifade ettiler. İYİ Parti olarak hukuk çerçevesinde çözümü önemstediklerini, insanların haksız yere ihraç edilmesi ve yargılanmasına onay vermediklerini, 6'lı masada KHK konusunun çözümü konusunda bir mutabakat olduğunu ve Mustafa Yeneroğlu ile de bu konuda görüşmelerinin olduğunu belirtip, iktidar değişimi ile birlikte hukuku uygulayacaklarını özellikle ifade etmiş. Bu ziyaretin ve fotoğrafın bizim için sembolik anlamı var; 6'lı masada ulaşmadığımız parti kalmadı böylece.

KHK'lular olarak TBMM'de kabul edilmek ve görüşmelerin burada yürütülmesini ayrı bir kazanım olarak alıp günü bitirdik.

Ertesi gün yaptığımız Yeşil Sol Parti, EMEP ve SYKP ziyaretleri de bizler için çok önemliydi. Geçmişte önyargılar ve kutuplaştırmalar yüzünden hiç bir araya gelmemiş yolun sağ tarafından ve sol tarafından yürüyen insanların hukuksuzluklar çerçevesinde aynı çatı altında toplanması çok değerliydi. Ben gittiğimiz 3 partide de onların da özeleştirisi yapıp bu mücadele için adım attıklarının ve bunun için önyargısız olduklarının izlenimini aldım. İletişim her zaman çok önemli. Özeleştirisini yapıp önyargısız bir şekilde birçok ilden ziyarete gelen KHK'lulara karşı oldukça duyarlı olup her zaman destekleriyle bizlerle birlikte yol yürüyeceklerini ifade ettiler.

İnsan bilmediğinin hem cahili hem düşmanıdır. Yapmış olduğumuz bu ziyaretler herkes için iyi bir bilinç düzeyine ulaşmasını sağlayıp bu ülkenin geleceğinin inşasını "Birlikte Başaracağız" mesajını verdi.

(*) KHK'LI Platformları Birliği sözcülerinden

Birlikte Değiştireceğiz: Mersin görünümü

Seçim takvimi yaklaştıkça devlet yönetimine talip kesimler arasında ittifaklar belirginleşmeye ve kendisini tahkim etmeye başladı. Bir yanda olağanüstü hal rejimi koşullarında anayasa ve yasalarda değişiklikler yapmış ve ancak KHK'lar ve iç güvenlik araçlarıyla kurulan baskı rejimi altında iktidarını ayakta tutabilmiş ve yine olağanüstü hal rejimi içinde yapılmış seçimle iktidara gelmiş "Cumhur İttifakı", namı diğer Saray Rejimi var. "Türk usulü" tek adam rejiminin iki ana partisi AKP-MHP ve bunların destekçileri Büyük Birlik Partisi, ANAP, As Parti, Güven Adalet ve Aydınlik Partisi, Osmanlı Partisi, Vatan Partisi, Hüdapar ile bu fotoğraf tamamlanıyor. Bütün bu partilerin toplandığı ideolojik yönelim, İslamcılık, milliyetçilik ve militarizm ana hattında buluşuyor. Geçmiş dönemlerde siyasal skalanın radikal sağında duran bütün bu partilerin ortak bir diğer özelliği de küresel sermayenin neo-liberal ekonomi politikalarının tavizsiz savunucuları olmaları. Hatta o kadar ki partililerin kendileri, yakınları ya da yandaş bürokratların bizzat küresel sermayenin resmi ya da zaman zaman gayri resmi ağlarına eklenmiş olduğunu görüyoruz. Cumhur İttifakı'nın topluma sunduğu tek vaadi ise mevcut düzenin devamını sağlamanın ötesine geçmemekte.

2018 seçimlerinde Cumhur İttifakı'nın karşısına "Millet İttifakı" adıyla çıkan ikinci yol, başlangıçta CHP, İyi Parti, Saadet Partisi ve Demokrat Parti'den oluşuyordu. Deva ve Gelecek partilerinin de organik olarak eklenmesi ile birlikte kamuyunda 6'lı masa olarak da anılmaya başlayan bu ittifakın 5 partisi, siyasi skalada yine sağ ya da aşırı sağ olarak adlandırılan bölümde yer almakta. CHP ise her ne kadar "merkez sol" kanadı temsil ediyormuş gibi görünsün ve laiklik ilkesini tavizsiz savunduğunu iddia etse de cumhuriyetin kurucu ilkelerinin İslamcılık, Türkçülük ideolojisi ile yeniden yorumlanmasında tavizkar politikaları ile biliniyor. Elbette bu salınımlarının arkasında "Kürt sorunu" ve bu soruna "resmi ideoloji" tarafından verilen yanıtı sahip çıkma kaygısı en baskın etken. İkinci yolun da ideolojik eğilimlerini milliyetçilik, militarizm ve İslamcılık hattından ayırmamıza yetecek düzeyde bir CHP gücünden söz etmek zor. Ayrıca Millet İttifakı'nın neo-liberal politikalara eklenmesi konusunda pek bir sıkıntı yaşamadığını büyük metropollerde belediye başkanı olarak seçilen isimlerin profilinden de görebiliyoruz. CHP'nin kadın temsiline ayırdığı yere bakmak bile -CHP'de kadın milletvekili oranı %11 ve sadece 10 kadın CHP'li belediye başkanı var-kurucu ideolojinin "çağdaş uygarlık seviyesi" idealinden ne kadar sapılmış olduğunu anlatıyor aslında. CHP içinde sayıları azımsanmayacak laik, sosyal demokrat ve hatta sosyalist eğilimli tabanın etkisi ile zaman zaman daha soldan destekleri kendisine çekebilme kapasitesi olsa da bu kapasite 6'lı masa koşullarında cılız kalmakta. Millet İttifakı'nın vaatlerine baktığımızda ise "güçlendirilmiş parlamenter sistem" başlığı altında konuşulunan OHAL öncesi döneme geri dönüşten pek de ileri olmadığını görüyoruz.

Tahterevallinin sürekli sağa yattığı böyle bir denklemde üretkenlerin, emekçilerin, halkların, ezilenlerin, ötekilerin seçeneği oluşturulabilir mi? Doğayı ve nesillerin birikmiş emeğini yağmalayarak talan edenlerin karşısına nasıl çıkabiliriz? Gelecek nesiller için yaşanabilir bir memleket kurmaya gücümüz var mı?

HDP ve bileşen partileri (YeşilSol, SYKP, Devrimci Parti), EMEP, TİP, TÖP, Emekçi Hareket Partisi, Halkevleri ve Sosyalist Meclisler Federasyonu Ocak ayından bu yana çeşitli toplantılarla böyle bir seçeneğin inşası için bir araya geliyorlar. Merkezi düzeyde yürütülen bu görüşmeleri yakından takip eden ve gelişmelerden heyecan duyan siyasal partilerin yerel örgütleri de çeşitli vesilelerle bir araya gelerek oluşabilecek yeni bir ittifakın nüvelerini oluşturmaya başladılar. Mersin özelinde EMEP'in çağrısı ile soldaki siyasal partiler ve emek-demokrasi platformu örgütlerinin davet edildiği bir toplantı olmuştu. Bu toplantıda yerel siyasetin durum saptaması yapılmış ve bir araya gelebilme umutları yeşertilmişti.

Yeşil Sol Parti Mersin örgütü olarak biz de böylesine bir yürüyüşe katkı koyabilmek için inisiyatif olarak yeni işbirliği olanakları arayışına çıktık. Bu amaçla önce ortak hareket zemincerimizi keşfetmek amacıyla tek tek partilerin il yönetimleri ile görüşmeler yapıldı. Ardından Mersin yerelinde örgütlenmiş sekiz örgüt düzenli toplantılar yaparak "Birlikte Değiştireceğiz" teması ile bir panel-forum ile birlikte düşünme ve eyleme yolunu açmış olduk.

Biz yereldeki örgütler, merkezi bir ittifak olsun ya da olmasın, seçim olsun ya da olmasın tarihin zorunluluklarının bizi bir arada toplumsal ve sınıfsal çıkarlarımız, yaşam tarzlarımız, düşüncelerimiz doğrultusunda bir araya getirmiş olduğunun farkında olarak birbirimizin hassasiyetlerine, kırmızı çizgilerine saygı göstererek, tüm farklılıklarımız ve özgünlüklerimizle bir arada durabileceğimizi görmek ve göstermek için bir irade beyanında bulunduk. Bundan sonraki adımımız, bu birliğimizi güçlendirmek ve genişletmek için çaba sarf etmek, kendi ortak dilimizi oluşturmak, farklı ortak çalışma modelleri üzerinden yol almak üzerine olsun.

"Birlikte Değiştireceğiz" panelinin davetli konuşmalarından Ayşegül Devcioğlu altı yıldır Demokrasi için Birlik ve Demokrasi Konferansları ile politika alanları üzerinden -ekoloji, kadın, emek, gençlik, eğitim, tarım, KHK vb- en geniş toplumsal birlikteliği sağlama konusunda geline nokta daha iyi anlamamıza vesile oldu. Devcioğlu, asıl sorunun bizim ortaya yeni bir proje koymamız noktasında olduğunu vurguladı ve bu projeleri güçlerimizi birleştirerek nasıl uygulayacağımız noktasında düşünmemiz gerektiğine dikkatimizi çekti. Mülksüzleşen, proleterleşen, kapitalizm koşullarında yaşamının mümkün olmadığını anlayan tüm kesimlerin yeni mücadele

dinamiği olarak kapsanmasının önemine değinen Devocioğlu, böylesine yeni seçeneklerin egemenlerin saldırısına açık çağının da uyarısını yaparak önceliklerimizin halkın yakıcı ihtiyaçlarına çare olacak halkçı, kamucu, planlı, kalkınmacı, adil ciddi bir ekonomik program olduğuna vurgu yaptı.

Panelistlerden Saruhan Oluç da Demokrasi İttifakı'nı merkezde ve yerelerde mücadele içinde inşa ettiğimizi ve hem seçimlerde hem seçim sonrası en geniş birlikteliğimizden doğacak güç ile demokrasiye dönüşebileceğimiz umudunu taşıdığını dile getirdi. Oluç, demokrasi güçleri olarak gereken olgunluğa eriştiğimizi, aşgari müştereklerimizin çok fazla olduğunu, halkın da beklentisinin bu yönde olduğunu söyleyerek atılması

gereken adımları birlikte atabilirsek ülkenin geleceğini gerçekten belirleyebileceğimize, daha eşitlikçi özgürlükçü seçenekler oluşturabileceğimize, böylelikle hem Kürt sorunu, Alevilerin eşit yurttaşlık sorunu gibi toplumsal ve tarihten gelen sorunlarımıza hem de ekonomik kriz gibi güncel toplumsal sorunlara çözüm bulabileceğimizi söyledi.

Sonuç olarak diyoruz ki; üreterek, yaşamı zenginleştirerek, güzelleştirerek, dayanışarak barış içinde yaşamak için olanaklarımızı hep birlikte keşfedeceğiz.

Yolumuz zorlu ve uzun ama biz de kararlıyız.

Yeşil Sol Mersin İl Örgütü

Sivas '93: İhtiyacımız olan şey yüzleşme ve adalettir

Üzerinde yaşadığımız bu topraklar, tarih boyunca onlarca halkın vatanı olmuştur. Bugün Anadolu Kültürü dediğimiz şey de bin yıllar boyunca burada yaşamış bütün halkların ortaklaşa yarattığı ortak bir kimlikten ibaret, ortak bir toplumsal mirastır. Bu ortak miras, bugün de yaşamaya devam ederken geçmişte bu topraklarda muktedir olanların ve iktidarlarını baskıyla ve kanla sürdürenlerin adı bugün öfkeyle ve lanetle anılıyor artık.

Son yüz yıldır Türkiye'nin ve Anadolu topraklarının bu topraklar üzerinde yaşayan herkesin ortak vatanı haline gelmesine engel olanlar da kendilerini geçmişteki o baskıcı muktedirlerin devamı olarak gören zihniyetin mensuplarıdır.

Dünyanın kimlikler ve inançlar mozaği olan böyle bir bölgede tarihten, coğrafyadan ve sosyolojik unsurlardan beslenerek oluşan bu çok renklilik, tekçi zihniyeti her zaman rahatsız etti. Son yüz yılda da bu çok kültürlülüğü budamak için hangi kötülük mümkünse yaptılar. Her şeyi tek renge, tek sese, tek dile, tek kimliğe sıkıştırılmaya ve o tekliğin potasında her şeyi eriterek yok etmeye çalıştılar. Bunun için akla gelebilecek her yolu, her yöntemi denediler. Bunları denerken sık sık toplumsal trajedilere ve yıkımlara neden olmalarına, halklar arasına zehirli bir çatışma tohumu ekmelerine hiç aldırmadılar.

Ermenilere karşı, Kürtlere karşı, Rumlara karşı, Araplara karşı, yani kısaca "öteki" olarak etiketleyebildikleri her topluluğa karşı bunu defalarca yaptılar.

Bu toprakların en kıdemli "ötekilerinden" olan Aleviler de ne yazık ki bu katliamcı zihniyeten sık sık nasibini almak zorunda kaldı. Aleviler, Yavuz'dan bu yana sistematik olarak horlandı, baskı altına alınmak istendi, inançları aşağılandı ve katliamlara maruz kaldılar. 1993'te Sivas'ta yaşanan da işte bu zincirin halkalarından biriydi.

Göz göre göre yapılan katliam, bütün dünyaya naklen yayın yapılarak ateşlenen yangın, sadece Madımak'taki 35 kişi öldürmek için başlatılmadı. O yangınla yapılmak istenen, halkların birlikte yaşama iradesinin kundaklanmasıydı aynı zamanda. O yangın, kendi etnik ve inanç kimliğini mutlaklaştırıp bunu, kendinden farklı olana tahammülsüzce dayatan tekçi zihniyetin elinde yüz yıldan fazladır yanan bir meşaleydi.

Madımak yangınının nasıl göz göre göre başladığı, devlet güçlerinin bu yangına ve linç vahşetine nasıl seyirci kaldığı, tetikçilerin ve katillerin yıllar boyunca nasıl korunup kollandığı, bu konuda yargının adaleti sağlama konusunda nasıl ayak sürüdüğü yıllardan beri defalarca yazıldı ve söylendi. Bu konuda ibret verici, dehşete düşürücü bilgiler defalarca ifşa edildi. Bunların hiçbirini hafızamızdan çıkarmamız mümkün değil.

Bu ülkede, bu topraklarda artık yepyeni bir iklime ihtiyaç var. Şimdiye kadar ekilen rüzgârlar fırtınaya dönüşüyor çünkü. Bu kırılğan ve çok kimlikli coğrafya, yeni fırtınaları kaldıracabilecek güçte değil. Ekilen rüzgârların yarattığı fırtınalar hepimizi boğacak yoksa. Bu fırtınalardan bir avuç tuzu kuru halk düşmanı dışında kimsenin kurtulması ne yazık ki mümkün olmayacak. İşte o yüzden yepyeni bir iklim gerekiyor bu topraklara. Birlikte yaşama iradesini güçlendiren, farklılıklarıyla zenginleşmiş bir ortak vatan üzerinde kardeşçe yaşamayı mümkün kılan, kimsenin kendini "öteki" olarak hissetmeyeceği bir barış iklimine ihtiyaç var. Onlarca yıldan bu yana ötekileştirilmiş halklar ve diğer tüm topluluklar, bu ortak vatan ve bir arada yaşam iradesine hala sıkı sıkıya bağlı. Bu iradenin önündeki tek ve en büyük engel, baskıcı-tekçi zihniyetiyle iktidarlarını sürdürme pahasına insana ve doğaya her türlü kötülüğü yapmaktan çekinmeyen bir grup azgınlar topluluğudur.

Yüz yıldan bu yana Dersim'le, Koçgiri'yle, Çorum'la, Maraş'la, Sivas'la ve Gazi'yle yüzleşemeyen, bu katliamlarda adaleti tesis edemeyen bir hukuk ve yönetim sisteminin yeni trajedilerin önünü açmaktan başka bir işe yaramadığını defalarca gördük. Bu topraklara şart olan yeni bir iklimi hep birlikte oluşturabilmek için, barış içinde kardeşçe yaşayacak bir ülke inşa edebilmek için ihtiyacımız olan en önemli şey, yüzleşme ve adalettir.